

Arrest

nr. 275 310 van 15 juli 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 10 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1988.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 9 oktober 2019. Op 15 oktober 2019 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 augustus 2021 en 9 september 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 9 december 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Kameroense nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Babongo etnie. U bent geboren op (...)1988 in Bamenda, hoewel de familie van uw moeder u bij de administratie in Mamfo liet registreren omdat de families van uw beide ouders niet met elkaar overweg konden. U woont samen met uw moeder en haar familie in Deido, Douala, waar u eveneens school loopt tot het 3e jaar Lyceum. U wordt van school gestuurd omdat u te veel spijbelt. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

In 2007 gaat u met C.T., een vriend, op vakantie. Op een avond kijken jullie naar een film wanneer jullie opgewonden geraken en jullie seksuele betrekkingen aangaan. U en C. ontmoeten elkaar regelmatig. U heeft ook betrekkingen met F..

Eind 2007 wordt u door de familie van C. betrappt wanneer jullie seksuele betrekkingen hebben in diens familiale woning. De ouders van C. brengen u naar uw familie en vertellen wat er gebeurd is. Uw familie aanvaardt dit niet. U wordt zwaar toegetakeld en uit huis gezet. U beslist om naar Buea, regio Sud-Ouest, te gaan.

Op 11 februari 2008 keert u terug naar Douala om deel te nemen aan de manifestaties die op dat moment op diverse plaatsen in het land gaande zijn. Dit is uw eerste deelname aan een manifestatie. U verblijft enkele dagen in Douala. U keert niet terug naar huis, maar protesteert wel in Deido, de wijk waar u opgegroeid bent. Na afloop van de manifestatie gaat u naar Babongo, regio Nord-Ouest, het dorp van uw vader.

In Babongo werkt u op een cacaoplantage. In de periode mei-juni 2008 neemt u deel aan een manifestatie in een buurdorp. U wordt tijdens deze manifestatie in uw been geschoten. U besluit Kameroen te verlaten. U reist via Nigeria, Niger, Algerije en Marokko naar Spanje. U dient in Spanje een verzoek tot internationale bescherming in, maar dit wordt u geweigerd. In mei 2014 reist u via Frankrijk naar Duitsland. In Duitsland dient u een eveneens een verzoek in. De Duitse asielautoriteiten weigeren u de internationale bescherming. In 2016 gaat u naar Frankrijk, waar u eveneens een verzoek indient. Ook de Franse autoriteiten weigeren u de internationale bescherming.

In Frankrijk komt u in contact met de Brigades Anti-Sardinards (verder La BAS). U neemt deel aan enkele manifestaties en steunt de oppositiepartij Mouvement pour la Renaissance du Cameroun (verder MRC). U kan geen lid worden van MRC aangezien u niet beschikt over een Kameroense identiteitskaart.

In 2019 reist u naar Duitsland. U dient hier een volgend verzoek in, maar dit wordt afgewezen. U reist op 9 oktober 2019 naar België. U dient op 15 oktober 2019 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

U heeft in december 2019 terug contact met uw zus Cl.. Op 2 januari 2020 verneemt u van uw moeder dat uw zus Cl. omgekomen is door een ongeluk. U vermoedt echter dat zij gedood werd door de familie van uw moeder omdat zij u steunt in uw politieke ideeën.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een Franse bankkaart, documenten m.b.t. een radiologisch onderzoek van uw hand, overlijdensakte en communicatie met uw zus Cl., geboortecertificaat, uitnodiging voor het huwelijk van uw vriend F., informatie m.b.t. uw vader, lidkaart en attest Maison Arc-en-Ciel, een video waarop een man geslagen wordt door omstaanders.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de e-mail van uw advocaat (dd. 18/08/2021) blijkt dat u verkiest om het onderhoud niet in het Engels te doen, maar in het Frans. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud geeft u eveneens aan dat het voor u gemakkelijker is om in het Frans te praten (notities persoonlijk onderhoud dd. 19/08/2021 (verder notities CGVS 1), p. 2). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en gebeurden beide onderhouds in de Franse taal. Zowel aan het begin als aan het einde van de beide onderhouds gaf u aan het Frans van de interviewer goed te begrijpen (notities CGVS 1, p. 3 + p. 31 + notities persoonlijk onderhoud dd. 09/09/2021 (verder notities CGVS 2), p. 3 + p. 37). Tijdens het onderhoud werden sommige vragen desondanks in het Engels gesteld, in welke taal u de interviewer eveneens goed begreep (notities CGVS 1, p. 31 + notities CGVS 2, p. 37).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of

een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaart in Spanje (notities CGVS 1, p. 23-24), Frankrijk en tweemaal in Duitsland een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben. Hoewel u verklaart niet gewacht te hebben op de beslissing in Spanje, blijkt uit de beschikbare informatie dat uw verzoek in Spanje tweemaal geweigerd werd (Bundesamt für Migration und Flüchtlinge - Bescheid dd. 07/05/2019 (verder Bescheid 2), p. 2 + Niederschrift dd. 10/01/2017 (verder Niederschrift), p. 4-5). U verklaart in Frankrijk evenmin gewacht te hebben op de finale beslissing. Echter, uit de briefwisseling met de Franse asielautoriteiten, blijkt niet dat u aldaar een internationale bescherming toegekend werd (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). In Duitsland werd u wel op de hoogte gebracht van de negatieve beslissing. De Duitse asielinstanties meldde het CGVS eveneens dat u geen internationale bescherming toegekend werd in het kader van uw beide verzoeken aldaar (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Spanje, Frankrijk en Duitsland ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging en van het risico op het lijden van ernstige schade reeds op voorhand.

Verder dient opgemerkt te worden dat u informatie omtrent uw verzoeken in andere Europese landen tracht achter te houden voor de Belgische instanties. Voor de DVZ verklaart u immers uitdrukkelijk in Duitsland nooit een verzoek ingediend te hebben (Verklaring DVZ, vraag 22). U verklaart voor de DVZ zelfs alleen maar een keertje in Duitsland gepasseerd te zijn en dat u terug moest gaan naar Frankrijk. Voor de DVZ verklaart u bovendien Spanje bereikt te hebben in 2016 (Verklaring DVZ, vraag 37), zonder er een verzoek ingediend te hebben voor uw verdere reis naar Duitsland en Frankrijk. Voor het CGVS verklaart u echter in Spanje toegekomen te zijn in het jaar 2009 (notities CGVS 1, p. 21-24) en er wel een verzoek ingediend te hebben, wat eveneens strookt met de verklaringen die u aflegde voor de Duitse asielinstanties (Bescheid 2, p. 2 + Niederschrift, p. 4-5). Verder geeft u geen duidelijk zicht op uw werkelijke leefomstandigheden in Kameroen.

U verklaart geboren te zijn in Bamenda, regio Nord-Ouest, maar dat uw geboorteakte in Mamfo opgesteld werd (notities CGVS 1, p. 4-5). U verklaart hieromtrent dat de families van uw vader en uw moeder niet overeen kwamen en dat uw geboorteakte opgesteld werd in het dorp van uw grootmoeder, nl. Mamfo. U legt een foto van de betreffende geboorteakte neer. Hieruit blijkt echter dat de geboorteakte opgesteld werd in het dorp Mefo (Mfou), regio Sud. Uit beschikbare informatie blijkt dat Mamfo gelegen is in de regio Sud-Ouest (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Voor de Duitse asielinstanties verklaarde u uit Nefo (Mefo) afkomstig te zijn (Niederschrift, p. 2) en dat uw moeder mogelijk in haar dorp van herkomst, Mefo in de omgeving van Ebolowa, is (Niederschrift, p. 5). Uw verklaringen voor het CGVS omtrent uw geboorteplaats en de plaats waar uw geboorte geregistreerd werd, komen niet overeen met de door u neergelegde geboorteakte en de verklaringen die u aflegt voor de Duitse instanties.

In tegenstelling tot uw verklaring voor het CGVS en voor de Duitse asielinstanties dat uw moeder uit Mfou afkomstig is (zie supra), verklaarde u voor de DVZ dat uw moeder van Bamenda is (Verklaring DVZ, vraag 6e). U legt tegenstrijdige verklaringen af over de regio van herkomst van uw moeder.

Aangaande uw vader verklaart u dat uw vader C.M.T. heet (notities CGVS 1, p. 15 + Verklaring DVZ, vraag 13). U verklaart verder dat uw vader Kolonel-Generaal was en uit regio Nord-Ouest afkomstig is (notities CGVS 1, p. 4-5), uit de Engelstalige regio. U verklaart eveneens dat uw vader behoort tot de Babongo etnie. Verder verklaart u dat uw vader door de vredestroepen van de Verenigde Naties in Centraal-Afrika werd ingezet (notities CGVS 1, p. 15-16) en dat u uw halfbroer V. in Duitsland ontmoette kort na het overlijden van uw vader. Gevraagd naar uw relatie met uw vader, verklaart u dat deze heel goed was (notities CGVS 1, p. 17). Tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS gesproken over uw vertrek naar Bamenda na uw deelname aan een manifestatie in Douala, verklaart u uw vader niet meer ontmoet te hebben voor uw vertrek uit Kameroen (notities CGVS 2, p. 27-28), maar pas weer contact gehad te hebben toen u in Marokko was. Voor de Duitse asielinstanties verklaarde u echter uitdrukkelijk uw vader nooit gekend te hebben en zelfs zijn naam niet te kennen (Niederschrift, p. 5), hoewel u meermaals spreekt over een zekere generaal T. (Niederschrift, p. 2-7) zonder hem op enigerlei wijze uw vader te noemen. Verder verklaart u voor de Duitse asielinstanties dat V., een zoon van deze generaal, u inlichtte over zijn overlijden, zonder dat u V. uw halfbroer noemt (Niederschrift, p. 2-3). Aangaande generaal T. verklaarde u verder dat hij u hielp om Kameroen te verlaten en dat u hem ontmoette in Garoua (Niederschrift, p. 2 + p. 5-7). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw band met generaal T., waardoor u het niet aannemelijk maakt dat hij uw vader is. Geconfronteerd met uw verklaring voor de Duitse asielinstantie dat u uw vader nooit gekend heeft, wijt u dit aan de tolk (notities CGVS 2, p. 37). Het is echter niet ernstig om tegenstrijdigheden en inconsistenties in uw verklaringen te wijten aan de tolk. De door u aangebrachte informatie omtrent deze generaal, wijzigt dit niet, te meer daar deze informatie eenvoudig via het internet is terug te vinden.

Hierboven werd reeds opgemerkt dat u voor de Duitse asielinstanties niet aangaf dat V. uw halfbroer is. Uit uw verklaringen voor de Duitse asielinstanties blijkt eveneens dat uw nicht F. in Canada verblijft en

gehuwd is met een andere zoon van generaal T., nl. met Co.T. (Niederschrift, p. 5-6). U verklaarde eveneens drie jongere zussen te hebben, nl. Ma.N., Cl.N. en R.A. (Niederschrift, p. 3), waarbij u verklaart dat R. een halfzus is. Voor de DVZ verklaarde u dat V.T., Co.T., M.T. en E.N.T. uw volle broers en zus zijn (Verklaring DVZ, p. 9). Gevraagd naar de broers en zussen van dezelfde vader en moeder, noemt u voor het CGVS enkel twee zussen, nl. Cl.S. en F. (notities CGVS 1, p. 17-18). U verklaart eveneens dat F. in Canada verblijft. Door het CGVS gevraagd naar de namen van de kinderen van uw vader met andere vrouwen, ontwijkt u de gestelde vraag meermaals voor u de naam Co. noemt. Tijdens het tweede onderhoud teruggekomen op uw gezinssamenstelling, verklaart u eerst dat Ma. uw zus is (notities CGVS 2, p. 6-7), om even later te verklaren dat zowel Ma. als R. dochters zijn van uw tante J.. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw broers en zussen. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw leefomstandigheden in Kameroen verder aan.

Verder tracht u de vragen omtrent de broers en zussen van uw moeder, bij wie u beweerdelijk in het familiehuis te Douala woonde, te ontwijken. Gevraagd welke tantes en ooms in hetzelfde huis woonden, verklaart u dat het er veel zijn (notities CGVS 2, p. 7). Nogmaals gevraagd wie de broers en zussen van uw moeder waren die daar woonden, herhaalt u met veel in het huis geweest te zijn, om zelfs te verklaren dat het vandaag wel 100-en namen kunnen zijn. Opgemerkt dat u J. al genoemd heeft en nogmaals gevraagd naar de namen van de broers en zussen van uw moeder, herhaalt u dat ze met velen daar waren en dat u ze niet allemaal gezien heeft. Gevraagd welke u dan wel kent, noemt u D. en J.. Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de personen die het huis te Douala met u deelden aan dat u de vragen hieromtrent ontwijkt.

Aangaande uw schoolloopbaan verklaart u voor de DVZ dat u uw school beëindigde na de 6e klas lager onderwijs (Verklaring DVZ, vraag 11). Voor het CGVS verklaart u het lyceum tot niveau 3 gedaan te hebben (notities CGVS 1, p. 6). U verklaart verder naar Lycée Bilingue de Deïdo gegaan te zijn. In Duitsland verklaarde u echter ook nog het 4e jaar in Lycée d'Akawa gedaan te hebben (Niederschrift, p. 6). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw scholing in Kameroen.

Verder verklaarde u voor de DVZ in Kameroen niet gewerkt te hebben (Verklaring DVZ, vraag 12), terwijl u voor het CGVS verklaart in Babongo in de cacao-teelt gewerkt te hebben (notities CGVS 1, p. 10 + notities CGVS 2, p. 28). Tijdens het tweede onderhoud bevestigt u in Kameroen alleen geld verdiend te hebben in de cacao(teelt), maar niet op een andere manier (notities CGVS 2, p. 21) en dat u alleen via uw ouders geld kreeg. Voor de Duitse asielinstanties verklaarde u echter financieel gesteund geweest te zijn door G.O., een voormalige minister (Niederschrift, p. 6). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw tewerkstelling en financiële situatie in Kameroen.

Voor de Duitse asielinstanties verklaarde u gedurende 2 jaar een homoseksuele relatie gehad te hebben met G.O. (Niederschrift, p. 6-7). U verklaarde eveneens een heteroseksuele relatie gehad te hebben met C.N.O.. Voor het CGVS verklaart u in Kameroen relaties gehad te hebben met C. en F. (notities CGVS 1, p. 13). U verklaart eveneens dat u in Kameroen wel contacten had met 1 of 2 meisjes, maar dat het geen relaties betrof (notities CGVS 1, p. 20), bovendien kent u de namen van die meisjes niet meer. Tijdens het tweede onderhoud verklaart u binnen Kameroen alleen met C. en F. (seksuele) betrekkingen gehad te hebben (notities CGVS 2, p. 15). U noemt voor het CGVS zelf geen enkele relatie of (seksuele) betrekkingen met een man die G. heet (notities CGVS 1 + notities CGVS 2). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen, wijst u hiervoor met de vinger naar de vertaler bij de procedure in Duitsland (notities CGVS 2, p. 22). Zoals eerder reeds opgemerkt is het echter niet ernstig om uw inconsistente verklaringen te wijten aan de vertaler. Bovendien maakt u uw relaties met C. en F. niet aannemelijk (zie infra).

U legt eveneens tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw verblijfplaatsen vlak voor uw vertrek uit Kameroen. Voor de Duitse asielinstanties verklaarde u voor uw vertrek uit Kameroen een maand in Yaoundé verbleven te hebben (Niederschrift, p. 3). Voor de DVZ verklaarde u enkele maanden in het centrum van Bamenda verbleven te hebben voor uw vertrek uit Kameroen in mei 2016 (Verklaring DVZ, vraag 10). Voor het CGVS verklaart u echter in februari 2008 naar Babongo gegaan te zijn en daar enkele maanden verbleven te hebben voor u vertrok uit Kameroen (notities CGVS 1, p. 9-10).

Voor het CGVS verklaart u nooit een identiteitskaart gehad te hebben aangezien u nog niet meerderjarig was toen u Kameroen verliet (notities CGVS 2, p. 4-5). Voor de Duitse asielinstanties verklaarde u echter wel een identiteitskaart gehad te hebben in Kameroen (Niederschrift, p. 2) en dat u deze verloor toen u de grens met Nigeria overgestoken had. U legt inconsistente verklaringen af over uw identiteitskaart.

Gelet op het voorgaande geeft u geen duidelijk zicht op uw werkelijke achtergrond en leefomstandigheden in Kameroen, waardoor uw verklaringen omtrent de redenen van uw verzoek reeds op voorhand aan geloofwaardigheid inboeten.

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd dat u biseksueel, dan wel homoseksueel, bent. U verklaarde dat u de Kameroense nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd (of vervolging vreest) wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de

seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Uw verklaringen omtrent de bewustwording en aanvaarding van uw homoseksuele geaardheid komen weinig doorleefd over.

Hierbij wordt eerst en vooral opgemerkt dat u voor het CGVS verklaart dat u uw eerste (homo)seksuele betrekkingen had met C.T. in 2007 (notities CGVS 1, p. 11-12). Aangezien u geboren bent in juni 1988 (notities CGVS 1, p. 4), was u op dat moment 18 à 19 jaar oud. Voor de Duitse asielinstanties verklaarde u echter 16 à 17 jaar oud (periode 2004-2005) geweest te zijn toen u homoseksuele betrekkingen opstartte met G.O. (Niederschrift, p. 6-7), omdat hij u had beloofd te helpen met het uitbouwen van een voetbalcarrière. Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen omtrent de ontdekking van uw geaardheid reeds grondig aan dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de persoon met wie u uw eerste homoseksuele betrekkingen had en wanneer dit gebeurde.

Door het CGVS gevraagd hoe u ontdekte dat u op jongens viel, verklaart u "De eerste keer dat ik seksuele betrekkingen had, was met een man. Die aantrekking is gebleven bij mij" (notities CGVS 2, p. 10-11). Gevraagd dat uit te leggen, verklaart u samen met C. naar een pornofilm gekeken te hebben en dat jullie heel opgewonden waren. U verklaart verder dat jullie "begonnen te doen zoals in de film." Gevraagd hoe dat in zijn werk ging, verklaart u "We zaten naast elkaar, dicht bij elkaar. We raakten elkaar aan en zo is dat begonnen. We raakten elkaar aan. Hij raakte mij aan en ik raakte hem aan." In diverse bewoordingen gevraagd wie eerst toonde dat hij meer wou doen dan alleen naar tv kijken, herhaalt u meerdere malen dat jullie elkaar aanraakten toen jullie langs elkaar zaten om uiteindelijk aan te geven dat u als eerste kenbaar maakte dat u niet enkel naar de film wou kijken. Gevraagd hoe u dat toonde verwijst u wederom naar de aanrakingen en de opwindende van het kijken naar de film. Jullie spraken ook niet tijdens de film. Gevraagd hoe u wist dat C. er ok mee was, verklaart u kortweg "We waren akkoord. We deden dat." Gevraagd hoe u daar zeker van was, verklaart u wederom dat jullie elkaar aanraakten en zagen dat jullie beiden opgewonden waren. Gevraagd wat u dacht na die seksuele betrekking, verklaart u niet gedacht te hebben dat het iets slecht was, maar dat u het steeds opnieuw wou doen. Gevraagd wat u dan wel dacht als u niet dacht dat het slecht was, verklaart u dat nooit gedacht te hebben. De vraag enkele malen herhaald, blijkt dat u dacht dat het normaal (sic) was (notities CGVS 2, p. 11). Gevraagd of u met C. gesproken heeft over die betrekkingen, verklaart u eerst het spel te blijven doen. De vraag meermaals herhaald, blijkt dat u er met C. nooit over gesproken heeft. Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de ontdekking van uw geaardheid verder aan dat u denkt dat uw geaardheid - dan wel seksuele betrekkingen met een andere man aangezien u pas in Spanje wist dat u een homoseksuele geaardheid heeft toen u in Spanje de homoscene begon te frequenteren nadat u met uw advocate gesproken had (notities CGVS 2, p. 16) - normaal was indien u eerder nooit iets vernomen had over homoseksualiteit en zelfs nooit had nagedacht over uw oriëntatie (notities CGVS 2, p. 12) en u voor uw vertrek uit Kameroen niets wist van de algemene situatie van homoseksuelen in Kameroen (notities CGVS 2, p. 13-14). In diverse bewoordingen gevraagd hoe het komt dat u het normaal vond als u nooit over homoseksuelen had horen praten en hen zelfs nooit gezien had en u in uw omgeving ook alleen jongens met meisjes samen ziet, beantwoordt u de gestelde vraag telkenmale ontwijkend. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u niet nagedacht heeft over de mening omtrent uw seksuele betrekkingen van de personen in uw omgeving (notities CGVS 2, p. 18). U blijft zeer summier en oppervlakkig in uw verklaringen wanneer gepolst wordt naar uw eerste homoseksuele ervaring. Uw verklaringen omtrent de ontdekking van uw geaardheid komen niet doorleefd over.

Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u, hoewel u reeds in Kameroen dacht dat wat u deed met C. en F. normaal was (zie supra), uw geaardheid aanvaard heeft omdat uw advocate in Spanje u sprak over homoseksualiteit (notities CGVS 2, p. 16). Even later verklaart u dat u zichzelf heeft leren kennen omdat uw advocate in Spanje het u uitgelegd had (notities CGVS 2, p. 19). Gevraagd hoe dat evolueerde, verklaart u het aan uw advocate uitgelegd te hebben en dat u toen "begon te begrijpen" dat het in Kameroen gevaarlijk was, waarna u uw geaardheid wist te aanvaarden omdat u wist dat u dan beschermd zou zijn. Nogmaals gevraagd hoe uw denken over uw geaardheid evolueerde, verklaart u

"Toen ik leerde dat ik alle rechten had en dat er geen problemen waren daar (in Spanje), dan heb ik mijn geaardheid aanvaard omdat er in Spanje bescherming is. Ik mocht dan niet teruggestuurd worden naar Kameroen. Dan is er iets veranderd." Gevraagd of dat gebeurde nadat u vernam dat u in Spanje beschermd kon worden, antwoordt u bevestigend, waarna u verklaart "Het is zo dat ik dat aanvaard heb, omdat ik wist dat ik dan beschermd zou worden." Het is echter allerm minst doorleefd dat u eerst verklaart dat u uw betrekkingen met C. en F. onmiddellijk als "normaal" bestempelde, wat toch een aanvaarding van uw geaardheid connoteert en veronderstelt, om later te verklaren dat u deze geaardheid enkel aanvaard heeft nadat u wist dat u hiervoor een bescherming kon krijgen in Spanje. Bovendien wijzen uw

verklaringen eerder op het opportunistische karakter van uw beweerde homoseksuele geaardheid. Het opportunistische karakter van uw beweerde geaardheid blijkt ook uit uw verklaringen voor de Duitse asielinstanties, u begon de seksuele betrekkingen met G.O. nl. nadat hij u beloofd had u te helpen met uw voetbalcarrière (Niederschrift, p. 6).

Hoewel u voor het CGVS verklaart dat uw geaardheid vast staat (notities CGVS 2, p. 9) en dat idee doorheen uw hele leven niet anders was, blijkt uit uw verklaringen voor de Duitse asielinstantie dat u daar duidelijk anders over dacht in het verleden. Door de Duitse asielinstantie gevraagd hoe u uw geaardheid aldaar beleeft, verklaart u na uw vertrek uit Kameroen enkel nog vrouwen gehad te hebben (Niederschrift, p. 7). U legt tegenstrijdige verklaringen af over hoe u uw geaardheid beleeft. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de aanvaarding van uw geaardheid grondig aan.

Uw verklaringen aangaande de ontdekking en aanvaarding van uw beweerdelijke homoseksuele geaardheid komen allerm minst doorleefd en aannemelijk over, te meer daar iemands geaardheid verband houdt met de kern van diens persoonlijkheid.

Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw relaties in Kameroen. Aangaande uw (homoseksuele) relaties en betrekkingen kunnen eveneens volgende opmerkingen gemaakt worden:

U verklaart zowel voor de DVZ als voor het CGVS een langdurige relatie te hebben (gehad) met F. (Verklaring DVZ, p. 8 + notities CGVS 1, p. 12) en zelfs in België nog contact te hebben met F. en hem meermaals ontmoet te hebben (notities CGVS 1, p. 20 + notities CGVS 2, p. 8 + p. 20). Bovendien kende u F. reeds voor u wist dat u homoseksueel was (notities CGVS 1, p. 12). Gevraagd wat F. nu zegt wanneer jullie het over Kameroen hebben en over wat jullie daar gedaan hebben (notities CGVS 2, p. 20-21), verklaart u dat jullie niet veel over Kameroen praten, maar wel lachen omdat het een slecht land is. Nogmaals gevraagd waar u met F. over praat wanneer het gaat over jullie leven in Kameroen, verklaart u elkaar lang uit het oog verloren te zijn, maar dat jullie elkaar wel terugvonden en jullie relatie terug opgepikt hebben. Gevraagd of u met F. praat over hoe hij zijn geaardheid ontdekt heeft, verklaart u dat jullie daar niet over praten, omdat u al lang niet meer in Kameroen bent. U verklaart eveneens "Over Kameroen heeft hij zijn ogen geopend nadat hij in andere landen was. Hij denkt ook anders." Gevraagd wat u daarmee bedoelt, verklaart u wederom dat jullie elkaar uit het oog verloren waren en niet echt over jullie leven in Kameroen gesproken hebben. U verklaart verder dat hij ook andere relaties gehad heeft, maar dat hij u dat niet uitgelegd heeft. U verklaart verder dat hij zijn verhaal achter zich gelaten heeft en dat hij na u ook problemen gehad heeft. U verklaart verder dat u hem die vraag nog eens gaat stellen. Gevraagd of u dan nog niet gevraagd heeft hoe hij zijn geaardheid ontdekt heeft, verklaart u het hem nog te gaan vragen. Gevraagd naar de reden dat u dat niet gevraagd heeft, verklaart u er niet aan gedacht te hebben. Gevraagd naar de problemen die F. in Kameroen gehad heeft, verklaart u dat niet te weten, maar "hij werd waarschijnlijk ook wel vervolgd." Verder verklaart u te weten dat hij ook homo is, en "Het is toch gelijkaardig. Als hij een ander verhaal heeft, weet ik dat niet. Ik weet niet of hij in Europa is omdat hij homo is, maar wij zijn samen. Ik weet niet of het zijn oriëntatie is die hem Kameroen heeft doen verlaten." Het is echter niet aannemelijk dat u F. niet gevraagd zou hebben hoe hij zijn geaardheid ontdekt heeft, naar diens leven in Kameroen na uw vertrek of om welke redenen hij Kameroen verlaten heeft, te meer daar jullie elkaar reeds in Kameroen kenden en jullie relatie in Europa verdergezet wordt. Uw verklaringen tasten de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande uw relatie met F. grondig aan.

De door u neergelegde uitnodiging voor het huwelijk van F. kan het voorgaande niet wijzigen.

Aangaande uw relatie met C. wordt opgemerkt dat u uitermate oppervlakkig blijft wanneer gepolst wordt naar uw eerste homoseksuele ervaring met C. (zie supra). Het stemt verder tot denken dat C. zo snel meegaat in uw avances, te meer daar seksuele betrekkingen tussen twee personen van hetzelfde geslacht strafbaar zijn in uw thuisland (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier) en in 2006 de homoseksuele geaardheid van meerdere Kameroeners, waaronder G.O., via de pers werd bekendgemaakt (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier) – wat u volgens uw verklaringen voor de Duitse asielinstanties trouwens zelf zou gelekt hebben aan de pers (Niederschrift, p. 1-9). Het is bovendien niet aannemelijk dat u met C. nooit gesproken heeft over deze seksuele betrekkingen (notities CGVS 2, p. 11-12). U maakt uw relatie met C. niet aannemelijk.

Door de Duitse asielautoriteiten gevraagd hoe u uw homoseksualiteit in Duitsland beleeft, verklaart u na uw vertrek uit Kameroen enkel nog vrouwen liefgehad te hebben (Niederschrift, p. 7). Voor het CGVS verklaart u echter ook zowel in Duitsland als in Spanje met mannen geslapen te hebben (notities CGVS 2, p. 19) en dat u na uw vertrek uit Kameroen geen betrekkingen gehad heeft met een vrouw (notities CGVS 2, p. 10). U legt inconsistente verklaringen af aangaande uw (seksuele) betrekkingen na uw vertrek uit Kameroen.

Gelet op het geheel aan deze vaststellingen, maakt u uw relaties en seksuele betrekkingen in zowel Kameroen als na uw vertrek uit Kameroen volstrekt niet aannemelijk zoals u deze schetst voor de diverse asielinstanties.

Gevraagd of u voor uw vertrek uit Kameroen ooit met iemand gesproken heeft over uw oriëntatie of iets wat daarmee te maken heeft, antwoordt u ontkennend (notities CGVS 2, p. 19-20). Echter, voor de Duitse asielinstanties verklaarde u over uw homoseksuele relatie met G.O. gesproken te hebben met uw vriendin C.N.O. (Niederschrift, p. 6-7), waarna zij u aanraadt om over uw relatie met een journalist te gaan praten, wat u ook gedaan heeft. U legt inconsistente verklaringen af over de personen in Kameroen waar u uw geaardheid mee besproken heeft. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen grondig aan, te meer daar uit uw verklaringen voor de Duitse asielinstanties blijkt dat uw beweerde gesprek met deze journalist aan de grondslag lag van uw vertrek uit Kameroen.

U verklaart in het kader van voorliggend verzoek om internationale bescherming dat u Douala verlaten heeft nadat uw familie u verstootte omdat u betrap werd tijdens het vrijen met C. (notities CGVS 1, p. 14 + p. 25-27) – en dus niet omdat u met een journalist gesproken heeft over uw relatie met G.O., zoals u voor de Duitse asielinstanties beweerde (zie supra). U verklaart eveneens “Homoseksualiteit is wat de scheiding gebracht heeft tussen mij en mijn familie” (notities CGVS 1, p. 11). Nadat u door uw familie verstoten werd, ging u naar Buea in regio Sud-Ouest (notities CGVS 1, p. 6). U bleef enkele maanden in Buea voor u in februari 2008 naar Douala ging om deel te nemen aan een manifestatie (notities CGVS 1, p. 9). Tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS ingegaan op deze manifestatie, verklaart u dat deze plaats had in Deido, de wijk waar u opgroeide (notities CGVS 2, p. 25-26). Gevraagd of u in de week van die manifestatie nog iets anders gedaan had dan manifesteren, zoals praten met vrienden, verklaart u “Ze hebben me uit huis gegooid. Ik kon niet gaan. Ik kon niet praten met mijn moeder. Ik kon niet teruggaan. Ik was naar Buea gegaan omdat de mensen me daar niet kenden.” Gevraagd wat u dacht dat er met u zou kunnen gebeuren tijdens uw verblijf in Douala, verklaart u dat Deido groot is, dat u niet bij uw familie passeerde en dat u uw familie niet tegenkwam. Opgemerkt dat u op voorhand toch niet weet dat u niemand tegenkomt, verklaart u daar ook helemaal niet aan gedacht te hebben. Nogmaals gevraagd wat u dacht dat er kon gebeuren als u in Deido wel iemand tegenkwam die u kende en die wist van het probleem met uw familie, verklaart u geen idee gehad te hebben dat ze u zouden vervolgen als u naar Douala kon gaan, omdat u toen nog niet wist wat het woord homoseksueel betekende. Opgemerkt dat u nog maar enkele maanden daarvoor problemen had met uw familie, verklaart u geen idee gehad te hebben dat ze u opnieuw zouden pijn doen en dat u niet naar uw familie wou gaan. Opgemerkt dat u toch iemand die u kent kon tegenkomen, verklaart u toen zelfs niet geweten te hebben dat u uit Kameroen moest vertrekken. Nogmaals gevraagd wat u dacht dat er kon gebeuren als u iemand tegenkwam die u kende en wist dat u verjaagd was, verklaart u o.m. er helemaal niet gedacht te hebben dat u iemand op straat kon tegenkomen, maar dat u gewoon wou deelnemen aan de manifestatie. Later tijdens datzelfde onderhoud verklaart u “Ze (uw familie) hebben me alleen uit Douala gestuurd, maar niet uit Kameroen. Ze hebben me niet uit Kameroen weggestuurd, wel uit huis. Ik kon daar toch terug heen gaan (...) Ik ging naar Douala zonder bang te zijn en ik wist dat ik gewoon niet bij hen moest gaan” (notities CGVS 2, p. 36-37). Het is echter niet aannemelijk dat u helemaal niet nadenkt over de mogelijke gevolgen van uw terugkeer naar Douala indien u deze stad omwille van uw geaardheid verlaten heeft, te meer daar u aan de bewuste manifestatie deelnam in de wijk waar u opgegroeid bent en u net naar Buea gegaan was omdat men u daar niet kende. Aangaande de problemen met uw familie wordt opgemerkt dat u uw relatie met C. niet aannemelijk wist te maken (zie supra). Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen voor de Duitse asielinstanties dat u omwille van uw beweerde geaardheid door uw familie verstoten werd (Niederschrift, p. 1-9). Bovendien blijkt uit uw verklaringen voor de Duitse asielinstantie niet dat u zich naar Buea begaf toen uw geaardheid bekend raakte (Niederschrift, p. 3), maar verbleef u een maand in Yaoundé voor u het land verliet.

De doorleefdheid van uw verklaringen omtrent uw geaardheid wordt verder aangetast doordat u niet weet of u omwille van uw homoseksualiteit kan teruggaan naar Kameroen (notities CGVS 1, p. 25), maar bent u daar wel bang voor omwille van de manifestaties waar u aan heeft deelgenomen.

Voor de DVZ verklaarde u door medeburgers uitgescholden en bespuugd geweest te zijn (Vragenlijst CGVS, vraag 3.7), maar bent u niet zeker van de reden hiervoor, want u denkt dat het is omdat u homo bent. Dit tast eveneens de doorleefdheid van uw verklaringen aan, te meer daar u voor het CGVS verklaart dat u voor flikker (pédé) uitgemaakt werd (notities CGVS 2, p. 17).

Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde seksuele geaardheid en relaties.

De door u neergelegde brief en lidkaart van Maison Arc-en-Ciel tonen alleen aan dat u lid bent van deze organisatie, maar kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De door u neergelegde video van een man die geschopt en geslagen wordt, heeft geen betrekking op uw persoon en kan het voorgaande niet wijzigen.

U verklaart in Kameroen aan twee manifestaties deelgenomen te hebben, één in februari 2008 in Douala en de tweede in het midden van datzelfde jaar in de omgeving van Babongo (notities CGVS 1, p. 27 + notities CGVS 2, p. 24).

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat uit uw verklaringen voor de Duitse asielautoriteit niet blijkt dat u deelgenomen heeft aan enige manifestaties in Kameroen (Niederschrift, p. 1-9). Gevraagd naar de reden dat u voor de Duitse autoriteiten niet gesproken heeft over uw deelname aan enige manifestaties, verklaart u dat ze niet in detail gegaan zijn en dat het maar een kort interview van een half uur was (notities CGVS 2, p. 29). Opgemerkt dat ze gevraagd hebben naar uw deelname aan politieke activiteiten, ontwijkt u de gestelde vraag door te stellen dat u wel deelnam aan manifestaties, maar dat u nooit een lidkaart gehad heeft. Voor de Duitse asielautoriteit verklaarde u echter nooit politiek actief geweest te zijn (Niederschrift, p. 8) en niet met organisaties gesympathiseerd te hebben. Er werd u tevens gevraagd of u nog iets wou toevoegen aangaande uw verzoek, waar u negatief op antwoordde. Het onderhoud afsluitend, verklaart u bovendien voldoende gelegenheid gehad te hebben om de gronden voor uw verzoek volledig uit te leggen (Niederschrift, p. 9). Gevraagd of u in Spanje en Frankrijk over uw deelname aan enige manifestaties gesproken heeft, verklaart u dat er geen vragen gesteld werden over manifestaties, maar uw geaardheid heeft u wel uitgelegd (notities CGVS 1, p. 30). Gevraagd naar de reden dat u niet over die manifestaties gesproken heeft, verklaart u dat er geen vragen over gesteld werden. Gevraagd naar de reden dat u het daar eerder niet over had, verklaart u echter "ze wisten wel dat ik in Kameroen had deelgenomen (...) In Duitsland was er niet veel gaande wat manifestaties betreft, daar heb ik alleen mijn geaardheid uitgelegd. In Frankrijk is alles begonnen met de manifestaties. (...) In Frankrijk is dat begonnen (uw deelname aan manifestaties in Europa) en hier in België breng ik beiden (uw deelname aan manifestaties en uw geaardheid) samen om het uit te leggen." Van een persoon die een verzoek tot internationale bescherming indient, kan echter verwacht worden dat hij of zij de asielinstanties van het land waar hij of zij aankomt en zich wenst te vestigen in vertrouwen neemt m.b.t. alle aspecten van deze vrees voor vervolging en dit vanaf het eerste verzoek tot internationale bescherming, zeker aangaande de verblijfplaatsen, de personen die integraal deel uitmaken van de gevreesde vervolging in het land van herkomst en de redenen van deze vrees voor vervolging. U slaagt er echter niet in een overtuigende verklaring te geven waarom u tijdens uw verzoek in Duitsland hier geen eerlijke verklaringen over afgelegd heeft. Bovendien blijkt u ook niet tijdens uw tweede verzoek om internationale bescherming in Duitsland verklaringen afgelegd te hebben over uw deelname aan enige manifestaties (Niederschrift zur Folgeantragstellung, dd. 02/05/2019 (verder Niederschrift 2)). Het gegeven dat u de diverse Europese asielinstanties de ware toedracht van uw verzoek(en) om internationale bescherming onthouden heeft, meer bepaald dat u in Kameroen deelgenomen heeft aan twee manifestaties, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent reeds op voorhand aan.

Uit het voorgaande blijkt dat u uw homoseksuele geaardheid niet aannemelijk weet te maken (zie supra), waardoor u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u door uw familie op straat gezet werd omwille van uw geaardheid. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u enkel deelgenomen heeft aan deze manifestaties omdat u uit huis gegooid werd en u toen uw ogen opende (notities CGVS 2, p. 24). Aangezien u het niet aannemelijk maakt dat u door uw familie op straat gezet werd, maakt u het eveneens niet aannemelijk dat u naar Buea ging om later opnieuw naar Douala terug te keren en deel te nemen aan deze bewuste manifestatie. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u eigenlijk gewoon anderen volgde zonder te weten wat u ging doen (notities CGVS 2, p. 28-29). Uw uitleg is zeer beperkt wanneer gepolst wordt naar de reden dat u besloot deel te nemen aan manifestaties in Kameroen. Uw verklaringen tasten uw oprecht engagement reeds grondig aan.

U verklaart voor het CGVS dat u op 11 februari 2008 uit Buea terugkeerde naar Douala om deel te nemen aan een manifestatie (notities CGVS 1, p. 6 + p. 27). Gevraagd naar de reden van deze manifestatie, verklaart u dat het een algemene staking was, dat iedereen in het land verandering wou omdat de prijs van de benzine steeg en dat er overal in Kameroen gemanifesteerd werd (notities CGVS 2, p. 24). U verklaart aanvankelijk 2 à 3 dagen in Douala gebleven te zijn voor deze manifestatie (notities CGVS 1, p. 9), om later te verklaren dat u 5 dagen tot een week in Douala was (notities CGVS 2, p. 6). Op basis van uw eigen verklaringen verliet u Douala na afloop van deze manifestatie ten laatste op 18 februari 2008. Uit beschikbare informatie blijkt echter dat de manifestatie waar u naar verwijst niet begon op 11 februari 2008, maar dat er in diverse grote steden in Kameroen rellen plaats hadden omwille van de stijging van de benzineprijzen tussen 25 en 29 februari 2008 (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uw verklaringen stroken niet met de informatie waar het CGVS over beschikt.

Gevraagd het verloop van de manifestatie uit te leggen deed, blijft u uitermate oppervlakkig (notities CGVS 2, p. 25-27), u legt immers enkel verklaringen af over het aantal aanwezigen waardoor het onmogelijk was om bij de gouverneur te geraken en dat er veel dingen gebroken werden. Gevraagd wat u die week deed, verklaart u zoals de andere Kameroeners gemarcheerd te hebben en het aftreden van de president gevraagd te hebben. Gevraagd of u nog iets anders gedaan heeft tijdens die week, verklaart u enkel deelgenomen te hebben aan die manifestatie om daarna naar Bamenda vertrokken te zijn. Gevraagd of u die week nog iets anders gedaan heeft, legt u uit dat u uit huis gegooid werd en niet met uw familie kon gaan praten. Gevraagd waar uw vertrekpunt was, verklaart u dat men van alle hoeken van de stad komt en verzamelt aan het voetbalstadion. U verklaart verder dat de manifestatie in Deido zeer intens was.

Gevraagd wat er dan in Deido gebeurde kan u niets anders zeggen dan dat mensen dingen braken en dat de politie de mensen uiteen joeg. U blijft uitermate oppervlakkig wanneer gepolst wordt naar het verloop van de manifestatie waar u aan deelnam.

Gelet op het geheel aan vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk deelgenomen te hebben aan een manifestatie in februari 2008 in Douala. Hierdoor maakt u het evenmin aannemelijk na afloop van deze manifestatie naar Babongo, het dorp van uw vader, gegaan te zijn (notities CGVS 1, p. 10 + notities CGVS 2, p. 27), waardoor u het evenmin aannemelijk maakt in een buurdorp van Babongo deelgenomen te hebben aan een manifestatie.

Bovendien is het niet aannemelijk dat u de naam van het dorp waar deze bewuste manifestatie plaats had niet meer weet (notities CGVS 1, p. 27-28 + notities CGVS 2, p. 28), te meer daar u tijdens deze manifestatie gewond werd toen politie en militairen begonnen te schieten (notities CGVS 1, p. 28). Bovendien blijft u eveneens oppervlakkig wanneer gevraagd wordt hoe deze bewuste manifestatie verlopen is en heeft u het enkel over mensen die beschoten werden (notities CGVS 2, p. 29), waarna u het onmiddellijk heeft over de huidige gebeurtenissen in Kameroen.

Verder wordt opgemerkt dat de Duitse asielinstanties u gevraagd hebben of u naast uw asielrelaas nog andere problemen gehad heeft in uw land van herkomst met de politie, autoriteiten, justitie of anderen, antwoorde u "Nein, niemals" (Niederschrift, p. 7), in tegenstelling tot uw verklaring voor het CGVS dat u door politie of militairen beschoten werd (notities CGVS 1, p. 28).

Het voorgaande tast de geloofwaardigheid van de door u geopperde deelnames aan manifestaties in Kameroen nog verder aan.

Verder legt u in het kader van uw beide onderhouds voor het CGVS nergens enige verklaringen af die erop wijzen dat de Kameroense autoriteiten kennis hebben van uw – ongeloofwaardig bevonden - deelname aan deze bewuste manifestaties. U maakt het dan ook niet aannemelijk dat u voor uw vertrek uit Kameroen in de negatieve aandacht stond van het Kameroense regime omwille van een deelname aan manifestaties.

Vervolgens verklaart u de "Mouvement pour la Renaissance du Cameroun" (MRC) te steunen, die door de Brigades "Anti Sardinards" (BAS) gesteund wordt (notities CGVS 1, p. 29). U verklaart verder dat u in de periode eind 2017-2018 in Frankrijk deelnam aan manifestaties (notities CGVS 1, p. 30 + notities CGVS 2, p. 30-31) en dat de laatste manifestatie waar u aan deelnam plaats had in Genève, Zwitserland, zo'n 2 à 3 jaar voor het onderhoud voor het CGVS (notities CGVS 2, p. 29).

Zoals hierboven reeds wordt opgemerkt, maakt u het niet aannemelijk dat u voor uw vertrek uit Kameroen reeds geïnterviewd werd door het Kameroense regime. Wat betreft uw activiteiten in Europa geldt een bijzondere bewijslast. Immers, indien een verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en de verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, o.m. met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in Europa (meer bepaald na aankomst in Frankrijk) zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene die door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden. Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten. Het is echter niet aannemelijk dat u in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van het feit dat u sinds uw aankomst in Europa zou hebben deelgenomen aan manifestaties die door BAS dan wel MRC georganiseerd werden, noch dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. U maakt het immers niet aannemelijk dat u voor uw komst naar Europa in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond (zie supra), waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Kameroense autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit Europa.

U verklaart dat u in Duitsland een tweede verzoek om internationale bescherming indiende nadat u twee jaar in Frankrijk had doorgebracht (notities CGVS 1, p. 24). Uit de informatie die het CGVS ontving van de Duitse asielinstanties blijkt echter dat u in het kader van uw tweede verzoek aldaar geen enkele verklaringen afgelegd heeft omtrent uw deelname aan manifestaties of lidmaatschap bij een politieke partij (Niederschrift 2 + Bescheid 2). Het gegeven dat u de Duitse asielinstanties de ware toedracht van uw verzoek om internationale bescherming onthouden heeft, meer bepaald dat u in Frankrijk en Zwitserland deelgenomen heeft aan diverse manifestaties en dat u BAS dan wel MRC steunt, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent reeds op voorhand aan.

Verder blijkt u de laatste 2 à 3 jaar niet meer deelgenomen te hebben aan enige manifestaties of vergaderingen (notities CGVS 1, p. 29-30 + notities CGVS 2, p. 29-30 + p. 32). U blijkt zelfs geen lid van MRC te zijn (notities CGVS 2, p. 31-32). Verder verklaart u alleen lid te zijn van Arc-en-Ciel (notities CGVS 2, p. 24). Uit uw verklaringen aangaande uw bezigheden in Europa blijkt bovendien niet dat u deelgenomen heeft aan manifestaties of andere politieke activiteiten (notities CGVS 1, p. 21), want u "doet een hele dag niets en dat is al jaren zo," waarna u spreekt over het zoeken naar werk. U toont dan ook geen oprecht engagement aan.

Gevraagd of u mensen die hoger staan binnen BAS of MRC kent (notities CGVS 2, p. 34-35), verklaart u wel leden van MRC in Brussel te kennen, zoals "leden die naast de president staan." Ter bevestiging of u mensen binnen de raad persoonlijk kent, antwoordt u bevestigend. Gevraagd naar hun positie binnen de raad, verklaart u "niet echt interesse te hebben om te weten wie welke functie heeft." Opgemerkt dat u hun positie binnen de raad niet kent, legt u verklaringen af over diverse afdelingen in Europa. Uw verklaringen aangaande uw contacten met leden van MRC wijst op een grote desinteresse uwentwege. Gevraagd of u met mensen van BAS gesproken heeft, antwoordt u ontwijkend. U verklaart elkaar wel eens tegen te komen bij een manifestatie en dan iets te gaan drinken (notities CGVS 2, p. 35). Opgemerkt dat het niet iemand specifiek is, maar gewoon iemand die u daar ontmoet, verklaart u dat jullie elkaar wel kennen. Gevraagd of u mensen die hoger binnen BAS staan persoonlijk kent, antwoordt u bevestigend. Gevraagd of u met hen gepraat heeft, ontwijkt u de vraag door te stellen dat jullie elkaar wel tegenkomen. Gevraagd met wie van BAS u dan zoal gesproken heeft, ontwijkt u de vraag wederom. Pas wanneer gevraagd wordt welke belangrijke personen binnen BAS u dan gesproken heeft, noemt u een zekere B. en C.C. (bijnaam van A.T.). Het is uitermate opvallend dat u de vragen aangaande uw contacten met andere leden van BAS ontwijkt, te meer daar A.T. u rekruteerde voor BAS (Vragenlijst CGVS, vraag 3.2-3.3). Door het CGVS gevraagd hoe u BAS leerde kennen, legt u echter geen enkele verklaringen af omtrent A.T. die u zou gerekruteerd hebben (notities CGVS 2, p. 34).

Gevraagd of iemand u de laatste 2 jaar iets gezegd heeft over uw politieke activiteiten, noemt u uw zus (Cl.) (notities CGVS 2, p. 32-33). U verklaart eveneens veel dingen verwijderd te hebben op facebook, want u deed vroeger veel "lives" om te zeggen dat dingen moesten veranderen. U verklaart verder dat het overlijden van uw zus u gechoqueerd heeft, waarna u uw naam op facebook veranderd heeft en vele video's verwijderd heeft omdat u toen bang was problemen te krijgen. Nogmaals gevraagd of iemand u iets over uw activiteiten gezegd heeft, verklaart u dat er meerdere mensen u aangeraden hebben dat niet te doen. Gevraagd wat de mensen dan zeggen, verklaart u dat de ene zegt dat u niet aan politiek moet doen, terwijl anderen er wel voor zijn. Gevraagd wat men nog zegt, blijft u sprakeloos. Gevraagd naar de redenen dat u er mee moet stoppen, weet u niet om welke reden dat is. Gevraagd wanneer u die "lives" deed, verklaart u hen gemaakt te hebben sinds u in Frankrijk was, tot in België, maar u "heeft deze beëindigd en verwijderd." Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt echter totaal niet dat u online uw mening over het regime uitte, noch dat u om die reden opmerkingen kreeg (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Het tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de opmerkingen omwille van uw online activiteiten die u kreeg aan dat u voor de DVZ hier generlei verklaringen over aflegt. Er kan van u immers verwacht worden dat u de asielinstanties reeds vanaf het begin van uw verzoek om internationale bescherming in vertrouwen neemt m.b.t. alle elementen die verband houden met een vrees voor vervolging, waaronder de opmerkingen die u ontving omtrent uw online activiteiten. Bovendien blijkt uit nazicht van het door u aangewezen facebookprofiel (notities CGVS 1, p. 14) geenszins uw politieke opinie (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Gevraagd wat u denkt dat er met u kan gebeuren omwille van MRC en BAS als u naar Kameroen gaat, uit u een vrees voor de familie van uw moeder (notities CGVS 2, p. 35-36), nl. dat ze "steeds gaan zeggen dat u bij de ambassade geweest bent." U weet echter niet wie van de familie dat zal zeggen. Gevraagd waarom u denkt dat iemand in de familie dat zal zeggen, verwijst u naar de dood van uw zus Cl.. U verklaart verder te weten dat uw zus gedood werd omdat u vlak voor haar dood nog met haar gesproken had. Gevraagd of er nog iets anders zal gebeuren als u terugkeert, verklaart u kortweg dat de overheid eerst moet veranderen voor u kan teruggaan, zonder dat u een concrete vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade vanwege de Kameroense autoriteiten uit. Nogmaals gevraagd wat u denkt dat er zal gebeuren, verwijst u weer naar de dood van uw zus. Uit uw verklaringen voor het CGVS tijdens het eerste onderhoud blijkt echter dat u enkel een vermoeden heeft dat uw zus gedood werd, want niemand heeft u dat gezegd (notities CGVS 1, p. 19-20), uw moeder vertelde u immers gewoon dat ze gevallen was toen ze op vakantie was bij een tante. Daarenboven legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw diverse zussen en maakt u uw leefomstandigheden in het algemeen niet aannemelijk (zie supra), waardoor u het evenmin aannemelijk maakt dat de familie van uw moeder aanhangers van het regime zijn die u naar het leven staan omwille van uw deelname aan manifestaties tegen de regering.

De door u neergelegde overlijdensakte van uw zus kan dit niet weerleggen. Bovendien betreft het slechts een kopie van een document wat eenvoudig op te stellen is.

De door u neergelegde correspondentie met Cl.M. via Messenger kan het voorgaande evenmin wijzigen. Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u door de Kameroense autoriteiten gevisieerd wordt, dan wel dat u problemen krijgt met uw familie bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Gelet op het voorgaande kan in uw hoofdte geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, worden vastgesteld.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus "Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone." dd. 16 oktober 2020 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_situation_securitaire_liee_au_conflit_anglophone_20201016.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation des anglophones." dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. De Franstalige zone van Kameroen is, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit deze informatie blijkt dus duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis, in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is en niet algemeen verspreid zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient er dus besloten te worden dat de situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen, meer bepaald in Douala in Franstalig Kameroen waar u van afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De door u neergelegde bankkaart en foto's van radiologische onderzoeken kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De andere door u neergelegde documenten, zijnde de overlijdensakte en communicatie met uw zus Cl., uw geboortecertificaat, een uitnodiging voor het huwelijk van uw vriend F., informatie m.b.t. uw vader, lidkaart en attest Maison Arc-en-Ciel, een video waarop een man geslagen wordt door omstaanders, werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 14 september 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

2.2. In haar verzoekschrift citeert de verzoekende partij vooreerst twee persartikels over homoseksualiteit in Kameroen. Zij benadrukt dat zij onmogelijk naar Kameroen kan terugkeren omdat zij daar dreigt te worden gevangengezet.

Verder verwijst de verzoekende partij naar artikel 16 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming en betoogt zij dat het problematisch is dat de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas volgens de commissaris-generaal reeds op voorhand wordt ondermijnd omdat haar in Spanje, Frankrijk en Duitsland geen internationale bescherming werd toegekend, temeer daar zij amper in de mogelijkheid werd gesteld om te reageren op de beslissingen die in deze drie landen ten aanzien van haar werden genomen. Zij stelt dat: "Waar verzoeker poogt de

waarheid te vertellen (zodat zijn verklaringen uiteraard niet altijd overeenkomen met zijn verklaringen in deze drie landen), wordt, volgens het CGVS, zijn geloofwaardigheid dus aangetast."

Vervolgens citeert de verzoekende partij meerdere motieven uit de bestreden beslissing met betrekking tot haar seksuele geaardheid en voert zij aan dat sommige mensen er jaren over doen om te praten over hun gevoelens: *"Soms omdat ze het zelf lastig vinden, of omdat ze denken dat hun omgeving het niet zal accepteren. Of omdat ze de gevoelens niet herkennen. Ze hebben al langer het gevoel dat ze anders zijn, maar kunnen niet uitleggen waardoor dat komt. Verliefdheid en seksuele gevoelens kunnen tijdens je leven veranderen."* De verzoekende partij merkt op dat de commissaris-generaal motiveert dat de door haar voorgelegde huwelijksuitnodiging van F. geen ander licht werpt op de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande haar seksuele geaardheid, doch zonder te preciseren waarom dit document hierop geen ander licht zou werpen.

Tevens benadrukt de verzoekende partij dat zij in Kameroen heeft deelgenomen aan twee manifestaties, één in februari 2018 en één in het midden van 2018. Waar in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat zij de naam van het dorp niet kent waar de tweede manifestatie plaats had, wijst de verzoekende partij erop dat deze manifestatie reeds 14 jaar geleden plaatsvond. De verzoekende partij benadrukt eveneens dat zij in de periode 2017-2018 in Frankrijk en Zwitserland deelnam aan manifestaties en dat zij de 'Mouvement pour la Renaissance du Cameroun' (hierna: MRC) steunt, die door de 'Brigades Anti-Sardinards' (hierna: BAS) wordt gesteund. Waar in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat zij in Kameroen niet specifiek werd geïdendeerd, benadrukt de verzoekende partij dat zij wel degelijk werd geïdendeerd in Kameroen, reden waarom zij uit het land is gevlucht. Zij betoogt dat haar activiteiten buiten Kameroen haar hoe dan ook problemen kunnen bezorgen ingeval van terugkeer naar Kameroen, ook al zou zij nog niet geïdendeerd zijn in Kameroen.

3. Aanvullende nota

De Raad ontvangt vanwege de verwerende partij een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin zij haar analyse van de veiligheidssituatie in Kameroen actualiseert en een weblink opneemt naar de COI Focus *"Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire"* van 19 november 2021.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *"een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie"* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

6.2. In de bestreden beslissingen wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Uit de e-mail van uw advocaat (dd. 18/08/2021) blijkt dat u verkiest om het onderhoud niet in het Engels te doen, maar in het Frans. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud geeft u eveneens aan dat het voor u gemakkelijker is om in het Frans te praten (notities persoonlijk onderhoud dd. 19/08/2021 (verder notities CGVS 1), p. 2). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en gebeurden beide onderhouds in de Franse taal. Zowel aan het begin als aan het einde van de beide onderhouds gaf u aan het Frans van de interviewer goed te begrijpen (notities CGVS 1, p. 3 + p. 31 + notities persoonlijk onderhoud dd. 09/09/2021 (verder notities CGVS 2), p. 3 + p. 37). Tijdens het onderhoud werden sommige vragen desondanks in het Engels gesteld, in welke taal u de interviewer eveneens goed begreep (notities CGVS 1, p. 31 + notities CGVS 2, p. 37).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.” Deze motieven worden op geen enkele wijze betwist door de verzoekende partij.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat verzoeker kan voldoen aan zijn verplichtingen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. De verzoekende partij voert aan dat zij seksuele betrekkingen had met mannen, dat zij deelnam aan manifestaties en dat zij in Europa steun betuigde aan oppositiepartij MRC. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

7.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat de verklaringen van de verzoekende partij omtrent de beweerdde problemen die zij in Kameroen ondervonden heeft naar aanleiding van haar seksuele betrekkingen met mannen, haar deelname aan manifestaties en haar steun voor oppositiepartij MRC vanuit Europa:

(i) de verzoekende partij in Spanje, Frankrijk en tweemaal in Duitsland een verzoek om internationale bescherming indiende, waarbij zij telkens een weigeringsbeslissing kreeg, hetgeen de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden vluchtmotieven ondermijnt. Dit klemde des te meer daar de verzoekende partij aanvankelijk enkel melding maakte van het indienen van een verzoek om internationale bescherming in Duitsland en zij aldus informatie over haar andere verzoeken om internationale bescherming in Europa voor de Belgische asielinstanties verborgen trachtte te houden.

(ii) de verzoekende partij geen duidelijk zicht biedt op haar levensomstandigheden in Kameroen. Zo zijn haar verklaringen over haar geboorteplaats niet in overeenstemming met de door haar voorgelegde geboortakte en haar verklaringen dienaangaande afgelegd in Duitsland, legt zij uiteenlopende verklaringen af over de regio van herkomst van haar moeder en over het profiel van haar vader, laat zij na coherente verklaringen af te leggen over haar (half)broers en (half)zussen, geeft zij geen zicht op de familieleden met wie zij in Douala samenleefde en legt zij tegenstrijdige verklaringen af over haar scholing en haar tewerkstelling in Kameroen. Tevens legt zij incoherente verklaringen af over haar relaties in Kameroen, over haar verblijfplaats(en) voorafgaand aan haar vertrek uit Kameroen en over het al dan niet beschikken over een identiteitskaart. Daar zij geen zicht biedt op haar achtergrond en leefomstandigheden in Kameroen, wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten.

(iii) geen geloof kan worden gehecht aan de door de verzoekende partij voorgehouden seksuele geaardheid. De verzoekende partij legt immers doorheen haar verschillende verzoeken om internationale

bescherming in Duitsland en België dermate tegenstrijdige en uiteenlopende verklaringen af dienaangaande, dat hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht. Bovendien zijn de verklaringen van de verzoekende partij inzake de ontdekking en beleving van haar seksuele geaardheid allerminst coherent, doorleefd en gedetailleerd, mede gelet op onder meer de Kameroense context. Dit klemmt des te meer daar de verzoekende partij ten aanzien van de Duitse asielinstanties verklaarde na haar vertrek uit Kameroen enkel nog seksuele betrekkingen met vrouwen te hebben gehad, terwijl zij in België beweert dat haar geaardheid vaststaat en dat dit haar hele leven niet anders was en dat zij na haar vertrek uit Kameroen geen betrekkingen had met vrouwen. Verder slaagt de verzoekende partij er geenszins in haar voorgehouden (seksuele) relatie met ene F. en ene C. in Kameroen op een doorleefde en gedetailleerde wijze aannemelijk te maken. Het louter voorleggen van een huwelijksuitnodiging van deze F. is onvoldoende om hierop een ander licht te werpen. De verklaringen van de verzoekende partij over de vraag of zij in Kameroen met iemand over haar seksuele geaardheid sprak zijn evenmin coherent: in Duitsland verklaarde zij er met een vriendin over te hebben gesproken, terwijl zij in België ontkent hierover met iemand te hebben gesproken. Waar de verzoekende partij beweert dat zij door haar familie werd buitengezet nadat zij was betrapt op seksuele betrekkingen met C., en dat zij hierna Douala verliet, beweert zij dat zij nadien naar haar wijk terugkeerde om er aan een manifestatie deel te nemen zonder dat zij erbij nadacht dat zij er haar familieleden zou kunnen tegenkomen, hetgeen in de door haar geschetste context geenszins aannemelijk is. Dit klemmt des te meer gelet op het ongeloofwaardig karakter van haar relatie met C. en de vaststelling dat haar verklaringen dienaangaande in Duitsland niet stroken met wat zij in België heeft verklaard. Voorts stelt de verzoekende partij niet te weten of haar seksuele geaardheid haar al dan niet zou verhinderen om naar Kameroen terug te keren en dat zij evenmin zeker weet of zij al dan niet omwille van haar seksuele geaardheid door medeburgers werd uitgescholden en bespuwd. De voorgelegde brief en lidkaart van Maison Arc-en-Ciel tonen enkel het lidmaatschap van de verzoekende partij aan, doch volstaat op zich niet om haar seksuele geaardheid aannemelijk te achten. De video van een man die wordt geschopt en geslagen heeft geen betrekking op de persoon van de verzoekende partij.

(iv) de verzoekende partij in het kader van haar verzoeken om internationale bescherming elders in Europa geen enkele melding maakte van haar beweerde deelname aan manifestaties in Kameroen zonder dat zij hiervoor een afdoende verschoning kan doen gelden, hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van deze beweerde deelname aan manifestaties en de gevolgen die eruit zouden zijn voortgevloeid. Waar zij beweert dat zij enkel deelnam aan deze manifestaties omdat zij uit het huis werd gegooid door haar familie, blijkt uit het voorgaande dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij door haar familie werd buitengezet. Bovendien zijn haar verklaringen over de reden van haar deelname aan deze manifestaties dermate vaag en oppervlakkig dat ze niet doorleefd voorkomen. Voorts stemmen haar verklaringen over deze manifestaties wat betreft de chronologie ervan niet overeen met de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Evenmin slaagt de verzoekende partij erin doorleefde, gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen af te leggen over het verloop van deze manifestaties. Verder weet de verzoekende partij niet in welk dorp de tweede manifestatie waaraan zij deelnam in Kameroen plaatsvond, hoewel dit een buurdorp zou zijn van Babongo, het dorp van haar vader. Tevens wijst de commissaris-generaal erop dat de verzoekende partij in Duitsland op de vraag of zij in Kameroen problemen had met de politie, de autoriteiten, justitie of anderen ontkennend antwoordde. Bovendien blijkt nergens uit de verklaringen van de verzoekende partij dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van haar deelname aan manifestaties, zodat redelijkerwijze dient aangenomen dat zij voorafgaand aan haar vertrek niet in de negatieve aandacht van deze autoriteiten stond.

(v) aangezien de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij voorafgaand aan haar vertrek uit haar land van herkomst in de negatieve aandacht stond van de Kameroense autoriteiten (zie *supra*), kan niet worden aangenomen dat zij omwille van haar deelname aan manifestaties van oppositiepartij MRC in Frankrijk en Zwitserland zou worden geviséerd door de Kameroense autoriteiten ingeval van terugkeer naar haar land van herkomst. Dit klemmt des te meer daar de verzoekende partij geen enkele melding maakte van haar deelname aan deze manifestaties in het kader van haar beide verzoeken om internationale bescherming in Duitsland. Voorts blijkt uit haar verklaringen niet dat de verzoekende partij nadien nog deelnam aan manifestaties of andere politieke activiteiten ontwikkelde in Europa. Voorts zijn de verklaringen van de verzoekende partij over haar betrokkenheid bij MRC of BAS allerminst gedetailleerd, doorleefd en/of aannemelijk. Evenmin maakt de verzoekende partij aannemelijk dat haar zus Cl. zou zijn gedood nadat zij op de hoogte kwam van de politieke activiteiten van de verzoekende partij in Europa. Hetzelfde geldt voor haar bewering dat zij naar aanleiding van haar politieke activiteiten in Europa door de familie van haar moeder zou worden geviséerd ingeval van terugkeer naar haar land van herkomst. De voorgelegde overlijdensakte van haar zus noch de correspondentie met haar zus tonen aan dat deze zus zou zijn gedood omwille van de politieke activiteiten van de verzoekende partij in Europa.

(vi) de overige door de verzoekende partij voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) niet van aard zijn de voorgaande vaststellingen in positieve zin om te buigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te onkrachten.

De verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift dat het problematisch is dat in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat de vaststelling dat zij in Spanje, Frankrijk en Duitsland telkens een negatieve beslissing kreeg inzake haar verzoeken om internationale bescherming reeds op voorhand afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas, dient erop gewezen dat de Belgische asielinstanties rekening moeten houden met alle elementen in het administratief dossier en dus ook met de informatie waaruit blijkt dat de verzoekende partij reeds in verschillende Europese landen een negatieve beslissing kreeg inzake haar aldaar voorgehouden nood aan internationale bescherming. Dit betekent niet dat de door de verzoekende partij in België voorgehouden nood aan internationale bescherming reeds bij voorbaat ongeloofwaardig wordt bevonden. Er dient immers rekening te worden gehouden met het geheel van de motieven in de bestreden beslissing. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten de verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Zoals hiervoor uitgebreid uiteengezet bevat de bestreden beslissing een veelheid aan motieven, die de commissaris-generaal er, mede gelet op de negatieve beslissingen inzake de verzoeken om internationale bescherming van de verzoekende partij elders in Europa, toe hebben doen besluiten de verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Waar de verzoekende partij nog betoogt dat zij amper de kans heeft gekregen om te reageren op de beslissingen die in Spanje, Frankrijk en Duitsland ten aanzien van haar werden genomen, dient vastgesteld dat de verzoekende partij het best geplaatst is om te weten wat zij in deze verschillende landen verklaarde en waarom haar er internationale bescherming werd geweigerd. De verzoekende partij kreeg tijdens haar persoonlijke onderhoud de kans om uitgebreid over deze verzoeken om internationale bescherming te vertellen. Zij laat bovendien na in haar verzoekschrift te duiden welke reactie zij inzake de beslissingen over haar verzoeken om internationale bescherming elders in Europa nog zou hebben willen (kunnen) geven, hetgeen gelet op de devolutieve werking van onderhavig beroep allerminst ernstig is.

Inzake haar seksuele geaardheid wijst de verzoekende partij er in haar verzoekschrift op dat sommige mensen het moeilijk vinden om over hun gevoelens te praten en dat verliefdheid en seksuele gevoelens tijdens het leven kunnen veranderen. Hiermee geeft de verzoekende partij enkel een zeer summiere opmerking weer die zij allerminst op haar persoonlijke, individuele situatie betreft. Als zodanig werpt deze opmerking geenszins een ander licht op de veelheid aan motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot het ongeloofwaardig karakter van haar voorgehouden seksuele geaardheid. De persartikels die de verzoekende partij in haar verzoekschrift citeert, hebben evenmin betrekking op haar persoonlijke, individuele situatie en zijn dan ook evenmin van aard om op voormelde motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Met betrekking tot de voorgelegde huwelijksuitnodiging van F. (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) merkt de Raad op dat hieruit enkel kan blijken dat ene E. en F. voornemens zijn om te huwen, doch op zich kan hieruit nergens blijken dat de verzoekende partij zelf homoseksueel/biseksueel zou zijn.

De verzoekende partij benadrukt in haar verzoekschrift dat de tweede manifestatie waaraan zij in Kameroen deelnam, reeds 14 jaar geleden plaatsvond. Dit tijdsverloop vormt evenwel geenszins een afdoende verschoning voor het feit dat de verzoekende partij niet kan zeggen in welk dorp deze

manifestatie plaatsvond. Het zou immers een dorp vlakbij de woonplaats van haar vader zijn en zij zou er gewond zijn geraakt, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zich de naam van dit dorp heden nog zou herinneren, *quod non*.

Met betrekking tot haar politieke activiteiten in Europa, met name haar deelname aan manifestaties in Frankrijk en Zwitserland en haar steun voor MRC en BAS, komt de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder dan deze elementen te herhalen en de gevolgtrekking van de commissaris-generaal tegen te spreken door te stellen dat zij wel degelijk werd gevisieerd in Kameroen en dat zij hoe dan ook problemen zal kennen ingeval van terugkeer naar Kameroen. Dergelijk verweer is allerminst dienstig teneinde de uitgebreide en pertinente motieven dienaangaande in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Ter terechtzitting stelt de verzoekende partij dat bepaalde zaken slecht werden weergegeven in de notities van het persoonlijk onderhoud. De verzoekende partij stelt dat zij dit niet eerder kon meedelen, daar ze twee advocaten gehad heeft. De eerste advocaat heeft haar de notities van het persoonlijk onderhoud niet meegedeeld. Het is pas de week voorafgaand aan de terechtzitting dat ze haar nieuwe advocaat ontmoet heeft en dat hij haar de notities van het persoonlijk onderhoud meegedeeld heeft. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op basis van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet naar de verzoekende partij zelf gestuurd werd. Aldus had de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissing de mogelijkheid om opmerkingen omtrent de notities van het persoonlijk onderhoud aan de verwerende partij mee te delen.

Gezien het voorgaande, slaagt de verzoekende partij er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

7.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van de verzoekende partij en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

7.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

7.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt

zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “*ernstige schade*” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

8.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

8.3. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Kameroen zou hebben gekend.

8.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt: “*Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus “Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone.” dd. 16 oktober 2020 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun._situation_securitaire_liee_au_conflit_anglophone_20201016.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en COI Focus “Cameroun. La crise anglophone. Situation des anglophones.” dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio’s North West en South West. De Franstalige zone van Kameroen is, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit deze informatie blijkt dus duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis, in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is en niet algemeen verspreid zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.*

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient er dus besloten te worden dat de situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen, meer bepaald in Douala in Franstalig Kameroen waar u van afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.”

Uit de informatie opgenomen in de aanvullende nota blijkt dat de situatie in Franstalig Kameroen heden nog steeds gelijkaardig is en dat er aldaar nog steeds geen sprake is van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie en/of voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Kameroen onjuist en/of achterhaald zou zijn. Aldus blijft deze analyse onverminderd overeind.

Met betrekking tot de regio van herkomst van de verzoekende partij wijst de Raad erop dat uit het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan haar bewering dat zij door haar familie uit het familiale huis in Douala werd gezet en/of dat zij nadien deelnam aan manifestaties. Er kan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat de stad Douala in het Franstalige gedeelte van Kameroen in hoofde van de verzoekende partij als regio van herkomst dient te worden beschouwd. In de mate er in de aanvullende nota van de commissaris-generaal sprake is van een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat dit element niet relevant is zoals de verwerende partij ter terechtzitting ook zelf aangeeft.

Bij gebrek aan een gewapend conflict en willekeurig geweld in het in Franstalig Kameroen gelegen Douala, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

8.5. Gelet op het voormelde, toont de verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de stad Douala in het Franstalige gedeelte van Kameroen een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS